

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЗАКОНА О ЕНЕРГЕТИЦИ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 6. и 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр.83/06 и 98/06) према којој Република Србија поред осталог уређује и обезбеђује: „јединствено тржиште; правни положај привредних субјеката; систем обављања појединих привредних и других делатности, као и систем јавних служби”.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

Закон о енергетици („Службени гласник РС”, број 84/04) (у даљем тексту: закон) донет је 2004. године, после потписивања Атинског меморандума о разумевању о регионалном енергетском тржишту Југоисточне Европе и његовој интеграцији у Европску Заједницу потписан у Атини 8. 12. 2003. године и као предуслов за потписивање Уговора о оснивању Енергетске заједнице (ЕЗ).

Доношењем овог закона започет је процес реформи енергетског сектора са циљем обезбеђења предуслова за развој и ефикаснији рад свих субјеката који обављају енергетске делатности према тржишним принципима пословања, као и усаглашавање овог закона са прописима Европске уније.

Тим законом, у великој мери су имплементирани одредбе из другог пакета прописа Европске уније и то: Упутство 2003/54 о правилима за унутрашње тржиште електричне енергије, Упутство 2003/55/ЕЗ о заједничким правилима за унутрашње тржиште природног гаса, Уредба 1228/2003 о приступу електроенергетској мрежи ради прекограничних размена електричне енергије.

Такође је створен основ да се за имплементацију прописа који се односе на обавезу раздвајања енергетских субјеката, рачуноводствено, технички и правно, организовање регулаторног тела, регулисање енергетских делатности, приступ систему и тржишту енергије, прикључење на систем, и слично, а све уз поштовање прописа о заштити животне средине, енергетске ефикасности и повећања коришћења обновљивих извора енергије како би се обезбедила сигурност снабдевања енергијом.

У складу са наведеним законом, у области електропривреде извршено је рачуноводствено и правно раздвајање преноса електричне енергије од делатности производње, дистрибуције и трговине електричне енергије, који обавља Јавно предузеће „Електромержа Србије” (ЈП ЕМС), као самостални правни субјект. Бивше Јавно предузеће „Електропривреда Србије” је престало да постоји, а основано је ново Јавно предузеће „Електропривреда Србије” (ЈП ЕПС), које је организовано као вертикално интегрисано предузеће за обављање делатности производње, дистрибуције, трговине електричном енергијом и трговине електричном енергијом ради снабдевања тарифних купаца.

Овим Законом основана је Агенција за енергетику Републике Србије, као независно регулаторно тело за обављање послова на унапређивању и усмеравању развоја тржишта енергије на принципима недискриминације и ефикасне конкуренције, праћењу примене ЕУ.

Након доношења наведеног закона, Република Србија је 2005. године потписала и 2006. године ратификовала Уговор о оснивању Енергетске заједнице (ЕЗ) између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене Мисије Уједињених нација на Косову у складу са резолуцијом 1244 Савета безбедности УН („Службени гласник РС”, број 62/06) (у даљем тексту: Уговор).

Према плану примене из Анекса I Уговора створена је обавеза да у року од 12 месеци од ступања Уговора на снагу изврши се усаглашавање са Упутством 2003/54 о правилима за унутрашње тржиште електричне енергије, Упутством 2003/55/ЕЗ о заједничким правилима за унутрашње тржиште природног гаса, Уредбом 1228/2003 о приступу електроенергетској мрежи ради прекограничних размена електричне енергије.

Такође, одлукама Министарског савета Енергетске заједнице Југоисточне Европе створена је обавеза да се изврши усаглашавање са Уредбом 1775/2005 о условима за приступ мрежама за транспорт природног гаса, Директива за мере обезбеђивања сигурности снабдевања електричне енергије и инвестиција у инфраструктуру 2005/89 и Директивом 2004/67/ ЕЗ о мерама за одржавање сигурности снабдевања природним гасом.

Сходно потписаном и ратификованом Уговору Република Србија као уговорна страна овим Уговором је преузела обавезу да имплементира Директиву 2001/77/ЕС о промовисању употребе енергије произведене из обновљивих извора енергије и Директиве 2003/30/ЕС о промоцији употребе биогорива или другог горива произведеног из обновљивих извора за саобраћај. Директивом 2009/28/ЕС о обновљивим изворима енергије постављени су обавезујући национални циљеви који треба да се достигну кроз промоцију обновљивих извора енергије у секторима електричне енергије, грејања и хлађења и у сектору транспорта како би се обезбедило да до 2020. године удео обновљивих извора енергије чини најмање 20% у укупној потрошњи енергије у ЕУ.

Директива, такође обавезује да до 2020. године коришћење обновљивих извора енергије у транспорту треба да износи најмање 10% потрошње горива у ЕУ.

Поред тога, у међувремену ЕУ је донела трећи пакет директива који је ступио на снагу у марту 2011. године и то: Директиву 2009/72 у јулу 2009 која се односи на заједничка правила за унутрашње тржиште електричне енергије којом се надомешћује, односно поништава директива 2003/54, Уредбу 714/2009/ЕС о условима за приступ мрежи за прекограничне размене електричне енергије којом се укида Уредба 1228/2003/ЕС, Уредбу бр. 715/2009 о условима за приступ транспортним мрежама природног гаса, на основу које престаје да важи Уредба бр. 1775/2005, Директиву 2009/73/ЕЗ о заједничким правилима за унутрашње тржиште природног гаса, којом се укида Упутство 2003/55/ЕЗ, Уредбу о мерама заштите сигурности снабдевања гасом, на основу које престаје да важи Упутство бр.2004/67/ЕЗ, Директива 2009/28/ЕК о промовисању употребе енергије из обновљивих извора и измени и допуни и потом поништењу Директива 2001/77/ЕЦ и 2003/30/ЕС.

Доношењем Закона о енергетици 2011. године („Службени гласник РС”, бр. 57/11, 93/12 и 124/12) настављена је реформа енергетског сектора и у потпуности је имплементиран други пакет прописа ЕУ и започета имплементација трећег пакета.

Одлуком Министарског савета Енергетске заједнице од 18. октобра 2012. године (Д/2012/04/МС-ЕнЗ) одређени су обавезујући циљеви у области обновљивих извора којом је за Републику Србију утврђен обавезујући циљ који износи 27 % обновљивих извора

енергије у њеној бруто финалној потрошњи енергије и најмање 10% потрошње горива у транспорту у 2020. години. Истом одлуком утврђена је обавеза за Републику Србију да имплементира Директиву 2009/28/ЕЗ, а која се односи на промоцију коришћења обновљивих извора енергије.

Влада Републике Србије је на седници од 28. фебруара 2013. године Закључком 05 Број: 337-1556/2013 усвојила Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније (2013-2016) и задужила и овластила Канцеларију за европске интеграције да тромесечно извештава Владу о спровођењу предметног Националног програма као и да о усвајању обавести Европску комисију.

Такође, Влада Републике Србије је 25. августа 2013. године донела Закључак 05 Број: 337-7135/2013-1 којим се у тачки 1. констатује да ће Споразум о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица с једне стране и Републике Србије са друге стране у складу са чланом 138. Споразума ступити на снагу 1. септембра 2013. године након што је Генерални секретаријат Савета Европске уније 24. јула 2013. године нотом известио Мисију Републике Србије при Европској унији о окончању поступка одобравања Споразума. Такође поред осталог у тачки 4. предметног закључка се констатује да ће ступањем на снагу Споразума бити образована следећа тела: Савет за стабилизацију и придруживање, Одбор за стабилизацију и придруживање и Парламентарни одбор.

У складу са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније (2013-2016), планиран је рок за имплементацију Трећег пакета Директива у Закон о енергетици под шифром 2013-5 те сагласно томе неопходно је довршити започети процес имплементације Трећег пакета кроз доношење новог закона.

Доношењем овог закона преузимају се одредбе трећег енергетског пакета, чиме ће се створити услови за сигурно, квалитетно и поуздано снабдевање електричном енергијом и природним гасом, уравнотежени развој сектора у циљу обезбеђивања потребних количина енергије за задовољавање потреба купаца енергије, подстицање конкурентности на тржишту на начелима недискриминације, развој енергетске инфраструктуре и увођења савремених технологија и стварања транспарентних, атрактивних и стабилних услова за улагања у изградњу, реконструкцију и модернизацију енергетских објеката, заштита купаца, коришћење обновљивих извора енергије у функцији остваривања циља који је Енергетска заједница поставила пред Републику Србију.

Трећи енергетски пакет доноси велике промене у реформском смислу и његова имплементација подразумева решавање претходних питања и измену већег броја прописа у Републици Србији, а који су предуслов да се одредбе овог закона примене.

Када је у питању оператор преносног система електричне енергије, односно оператор транспортног система природног гаса захтев директива је да оператор преносног, односно транспортног система буде и власник свог система односно мреже. Полазећи од Закона о јавној својини мреже су опште добро и у јавној својини Републике Србије. Да би се испунио тај захтев из директива било је потребно је да се Законом о енергетици успостави право својине на преносној електроенергетској и дистрибутивној електроенергетској мрежи и да се пропише да се својина ЈП „Србијас“ може успоставити на мрежи за транспорт природног гаса и мрежи за дистрибуцију природног гаса које су у својини Републике Србије, на основу одлуке Владе, те да ће Влада у року од

годину дана од дана ступања на снагу овог закона донети одлуку на којим објектима ЈП „Србијагас“ стиче право својине, а у складу са будућом организацијом овог предузећа.

Кад су у питању одредбе око раздвајања које се односе на оператора преносног система из Директиве 2009/72, Република Србија је испунила један услов оснивањем ЈП ЕМС - оператор преносног система, али потребно је да се поступак раздвајања заврши до краја односно да се изврши раздвајање власничких од управљачких права, што практично значи да се мора обезбедити да два одвојена јавна тела буду надлежна над делатношћу преноса са једне стране и делатностима производње и снабдевања електричном енергијом, са друге стране, као и да се обезбеди да контролу над тим телима не може вршити исти орган јавне власти.

Такође, кад су у питању одредбе око раздвајања које се односе на оператора транспортног система природног гаса Законом о енергетици су поред модела власнички раздвојеног оператора система, у складу са Директивом 2009/73, предвиђени и модел независног оператора система и независног оператора транспорта али само за случај када је транспортни систем на дан 6. октобра 2011. припадао вертикално интегрисаном предузећу. Такође, и захтев Директиве 2009/73 је да се мора обезбедити да два одвојена јавна тела буду надлежна над делатношћу транспорта са једне стране и делатностима производње и снабдевања природним гасом, са друге стране, као и да се обезбеди да контролу над тим телима не може вршити исти орган јавне власти.

Примена овог захтева директиве у земљама ЕУ заживела је применом модела да два различита Министарства преузму управљачка права над оператором преносног, односно транспортног система и енергетским субјектом за производњу електричне енергије, односно природног гаса. Али и то није довољан услов да би се захтев директива у целини испунио већ је потребно да се поред наведеног омогући да контролу над та два министарства при обављању послова који се односе на горе наведене субјекте не врши Влада као колективни орган.

Спровођење наведеног, захтева измену законских прописа као што су Закон о Влади, Закон о министарствима, Закон о јавним предузећима и других прописа.

Када је у питању Закон о јавним предузећима и обављање делатности од општег интереса, директива препознаје само јавну услугу као услугу доступну свима, те како у нашем правном систему егзистира више врста услуга нпр. услуга од општег економског интереса, услуга од универзалног значаја, услуга од јавног значаја, то је за уједначавање тих термина нужно и неопходно да се измени Закон о јавним предузећима и усагласи термин у складу са прописима Европске уније. Тек након тога створиће се услови за примену овог захтева директиве у области електричне енергије.

Према захтеву Директива, напред наведено раздвајање је услов за сертификацију оператора преносног, односно транспортног система, а поступак спроводи регулаторно тело, односно Агенција за енергетику Републике Србије. Све напред наведено, ако се не испуни има за последицу обављање делатности оператора преносног, односно транспортног система јер неће се моћи сертификовати, а самим тим ни применити прописана одредба закона нити испоштовати захтев директива.

Када је у питању оператор дистрибутивног система Директива не прописује обавезу да дистрибутивни систем односно мрежа мора бити у својини оператора дистрибутивног система. Међутим предвиђено је успостављања права својине и код оператора дистрибутивног система, да би се превазишли досадашњи проблеми са којима

се оператор дистрибутивног система суочавао приликом изградње енергетских објеката у поступку прибављања локацијске дозволе и стварања имовинско правног основа за изградњу објеката. Наиме у сваком конкретном случају Влада је доносила одговарајући акт којим је давала овлашћења оператору дистрибутивног система да врши права инвеститора на земљишту које је у јавној својини. Поред тога разлог је и решавање проблема са којим су се суочавали инвеститори који граде енергетске објекте у сврху прикључења свог грађевинског објекта на дистрибутивни систем. Наиме, инвеститори нису могли свој изграђени објекат одмах предати оператору дистрибутивног система већ су се прво морали обратити Републичкој дирекцији за имовину захтевом за прибављање у јавну својину путем поклона изграђеног електроенергетског објекта, о чему је Влада увек доносила одговарајући акт, а потом након закључивања уговора о поклону, тако прибављен енергетски објекат се опет актом Владе давао на управљање и коришћење оператору дистрибутивног система, након чега је инвеститор могао да се прикључи на дистрибутивни систем. Овакав поступак је отежавао остваривање права инвеститора на прикључак, па опредељењем предлагача да предложи одредбу којим се успоставља својина постиже се сврха.

Директива прописује да држава може имати једног или више оператора дистрибутивног система електричне енергије, али без обзира на број оператора тржишни принципи не смеју бити нарушени и не сме бити субвенционисања. У том смислу, преузета је и та одредба, с тим што је прописано да у случају постојања више оператора, оператори дистрибутивног система електричне енергије су дужни да на територији Републике Србије примењују исте тарифе за приступ дистрибутивном систему за исте групе корисника система у односу на напонски ниво, количине, начин мерења и друге критеријуме. У том случају поравнање разлика између оправданих и остварених прихода и трошкова вршиће се у складу са актом који доноси Агенција.

Такође су преузете одредбе о затвореном дистрибутивном систему и проширене одредбама које осликавају нашу реалност.

Уведена је делатност снабдевања на велико електричном енергијом и дата је могућност страном правном лицу, да за обављање те делатности прибави лиценцу под одређеним условима, а да не мора бити регистрован на територији Републике Србије.

Такође прописане су норме у погледу организованог тржишта, односно створени су услови за оснивање и функционисање берзе електричне енергије.

Поред наведеног, установљава се гарантовано снабдевање као јавна услуга, којим се осигурава право купаца из категорије домаћинство и малих купаца на снабдевање електричном енергијом прописаних карактеристика на целом подручју Републике Србије, по разумним, транспарентним и недискриминаторним ценама.

Прописан је поступак избора гарантованог снабдевача, путем тендера, а Агенција за енергетику ће једанпут годишње анализирати потребу регулисања цена гарантованог снабдевања и први извештај објавити 1. јануара 2017. године, након чега ће се одлучити о даљој потреби регулисања цена. Исти поступак сачињавања извештаја је предвишен и када је у питању цена закупа резерве снаге за системске услуге секундарне и терижарне регулације.

Такође, прописан је избор резервног снабдевача путем тендера, а Агенција за енергетику ће једанпут годишње анализирати потребу одржавања резервног снабдевања и први извештај објавити 1. јануара 2017. године, који садржи процену када ће резервно снабдевање бити укинито.

Поред наведеног установљава се обавеза операторима система и снабдевачима да успоставе ужу организациону јединицу за решавање приговора и притужби из надлежности оператора.

Прописане, односно проширене су надлежности оператора система и снабдевача у односу на важећи закон.

У области природног гаса прописано је да од 1. јануара 2015. године сви крајњи купци природног гаса имају право да слободно бирају снабдевача на тржишту. Домаћинства и мали купци чији су сви објекти прикључени на дистрибутивни систем природног гаса ако не изаберу другог снабдевача имају право на јавно снабдевање, по регулисаним ценама. Мали купци природног гаса су крајњи купци чија је годишња потрошња природног гаса до 100.000 m³ и чији су сви објекти прикључени на дистрибутивни систем природног гаса.

Кад је у питању Агенција за енергетику Републике Србије захтев директива је да се обезбеди појачана улога Агенције кроз проширивање надлежности, што захтева додатно повећање кадровских капацитета Агенције и додатна финансијска средства.

Полазећи од директива, Агенција је у свом раду потпуно независна од извршне власти и у извршавању својих надлежности је самостална, чиме се не доводи у питање спровођење опште политике Владе, која није повезана са њеном надлежношћу, као и сарадња са другим одговарајућим националним телима.

Како је питање Финансијског плана Агенције у надлежности Народне скупштине Републике Србије, а поступак прописан Законом о Народној скупштини захтева пре усвајања обавезно мишљење Владе, поставља се питање независности Агенције у смислу наведеног. Досадашња пракса има за последицу то да Финансијски план Агенције за 2013. и 2014. годину није усвојен. У том смислу а у циљу обезбеђивања независности било би неопходно из поступка прописаног наведеним законом изузети независног регулатора односно да се обезбеди потпуна независност усвајања финансијског плана од стране Народне скупштине без утицаја било ког државног органа, односно извршне власти.

Агенцији су у односу на важећи закон прописане веће дужности па поред осталог обавља послове сертификације преносног система електричне енергије, односно транспортног система природног гаса, доноси правила о квалитету испоруке и снабдевања електричном енергијом и природним гасом, доноси акт о изузећу из области електричне енергије и природног гаса, одређује висину накнаде купцу по основу степена одступања од прописаног квалитета испоруке електричне енергије у складу са правилима о квалитету испоруке и снабдевања електричном енергијом и природним гасом.

Такође, захтев Директиве је и да се омогући Агенцији да изриче новчане казне до 10% годишњег промета оператора система, међутим тај захтев директива због других закона који уређују изрицање казни није било могуће прописати, па је у складу са већ постојећим решењима у другим законима у Републици Србији прописано у којим случајевима Агенција енергетским субјектима због неизвршења обавеза може изрећи опомену, упозорење, а потом покренути прекршајни поступак или иницирати покретање поступка због привредног преступа, у складу са овим законом.

Законом је усаглашен термин енергетски заштићеног купца, у складу са директивама, у енергетски угроженог купца који има право на испоруку одређених количина електричне енергије и природног гаса, а обустава испоруке може наступити под посебним условима.

Законом је прописано овлашћење за Владу да ближе прописује критеријуме, начин заштите, услове, рокове и поступак за утврђивање статуса енергетски заштићеног купца, извор и начин обезбеђивања средстава за испоруку одређених количина електричне енергије или природног гаса.

Такође, законом је прописано да се средства за остваривање права енергетски угроженог купца обезбеђују у Буџету Републике Србије.

Законом је прописана могућност да се категорија енергетски угроженог купца може проширити и у односу на топлотну енергију, што би се остваривало преко прописа који доноси Влада на основу члана 10. Закона (какав је сада случај у пракси) или у складу са посебним законом или актом локалне самоуправе.

Доношењем овог закона ствара се и основ за обезбеђивање оперативних резерви енергената и обавезних резерви природног гаса што ће имати утицаја на сигурност снабдевања купаца у случају поремећаја на тржишту енергије и енергетната. Такође, увођење обавезе прибављање сагласности за складиштење нафте, деривата нафте и биогорива за сопствене потребе и снабдевање сопствених возила на сопственим станицама ствараће могућност контроле и сузбијање црног тржишта деривата нафте.

Законом је прописано овлашћење за Владу (члан 362.) да доноси методологију за одређивање цене снабдевања крајњег купца топлотном енергијом. Требало би напоменути да Влада сада доноси Уредбу о одређивању цена топлотне енергије, с тим што је као правни основ за њено доношење, у недостатку одговарајуће одредбе важећег Закона о енергетици, означена одредба члана 46. став 2. Закона о трговини („Службени гласник РС“, бр. 53/10 и 10/13). Овакав приступ условио је да донета уредба може да важи само одређено време (највише шест месеци), па је доношење овог акта требало обнављати.

Такође, новине у закона у погледу топлотне енергије су:

1. прописивање обавезе закључивања писаног уговора између снабдевача топлотном енергијом и крајњег купца, чије елементе иначе прописује надлежни орган јединице локалне самоуправе, и

2. вођење евиденције топлотних извора снаге од 0,1 MW до 1 MW (евиденција која је од значаја за идентификацију потенцијала за даљинске системе грејања) о чему до сада нису постојали сређени подаци, посебно стога што у овом случају не постоји обавеза прибављања лиценце.

На основу свега наведеног разлози за доношење закона су:

1. усклађивање домаћег регулаторног оквира са регулаторним оквиром Европске уније и њеним правним тековинама;

2. стварање услова за обезбеђивање сигурног снабдевања тржишта Републике Србије енергијом и енергентима;

3. отклањање недостатака у примени важећег Закона о енергетици.

1. ПРОБЛЕМИ КОЈЕ ЗАКОН ТРЕБА ДА РЕШИ

Доношењем новог закона успоставља се законски оквир за решавање проблема који се односе на: обезбеђивање сигурности испоруке и снабдевања енергијом и енергентима тржишта Републике Србије; заштиту интереса свих учесника на тржишту; повећање тржишне конкуренције; ефикаснији развој тржишта електричне енергије и природног гаса; стварање услова за успостављање и функционисање организованог тржишта електричне енергије; превазилажење проблема у погледу изградње енергетских објеката који

произлазе из закона којим се уређује јавна својина и закона којим се уређује изградња објеката; отклањање административних препрека приликом изградње прикључака за прикључење крајњег купаца и произвођача електричне енергије; преузимања мерно разводних ормана, мерних уређаја, прикључних водова инсталација и опреме и других уређаја, односно мерно регулационих станица од стране оператора система; обезбеђивање снабдевања купаца из категорије домаћинство и малих купаца од стране гарантованог снабдевача електричном енергијом, односно јавног снабдевача природним гасом по регулисаним ценама; отклањање утврђених недостатака који отежавају подстицање коришћења обновљивих извора енергије у производњи енергије и сектору саобраћаја, отклањање регулаторних и административних препрека за улагање у енергетске објекте који користе обновљиве изворе енергије; старање обавезних резерви природног гаса, мониторинг деривата нафте и сузбијање црног тржишта деривата нафте; проблеми у области производње, дистрибуције и снабдевања топлотном енергијом; одређивање нивоа цена топлотне енергије.

2. ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ДОНОШЕЊЕМ ЗАКОНА ПОСТИЖУ

Циљеви који се доношењем закона постижу су:

1. усклађивање домаћег регулаторног оквира са регулаторним оквиром Европске уније и њеним правним тековинама;
2. стварање услова за обезбеђивање сигурног снабдевања тржишта Републике Србије енергијом и енергентима;
3. отклањање недостатака у примени важећег Закона о енергетици;
4. повећање нивоа транспарентности, заштите конкуренције и недискриминаторног понашања;
5. заштита свих категорија купаца, а нарочито енергетски угроженог купца;
6. забрана међусобног субвенционисања енергетских субјеката;
7. стварање услова за ефикасно функционисање тржишта електричне енергије и природног гаса;
8. стварање услова за успостављање и функционисање организованог тржишта електричне енергије;
9. стварање услова за достизање обавезујућег националног циља за производњу електричне енергије из обновљивих извора енергије и потрошње биогорива у транспорту;
10. сузбијање нелегалног тржишта нафте и деривата нафте и
11. јачање независности Агенције.

3. РАЗМАТРАНЕ МОГУЋНОСТИ ДА СЕ ПРОБЛЕМ РЕШИ И БЕЗ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

Изradi Нацрта закона приступило се пошто се дошло до закључка да би једино доношење новог закона на свеобухватан и ефикасан начин могло да реши питање преузимања релевантних обавеза прописа Европске Уније, као и решавања проблема уочених у пракси.

4. ЗАШТО ЈЕ ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА НАЈБОЉИ НАЧИН РЕШАВАЊА ПРОБЛЕМА

Доношење новог Закона о енергетици је у складу са низом активности које Република Србија предузима како би се успоставио правни и институционални оквир за спровођење потребних активности, у циљу прилагођавања и усклађивања са правним тековинама Европске уније у области енергетике.

Реформа енергетског сектора има непосредан и значајан утицај на општи привредни развој, стање и могућности инвестиционе активности, подизање квалитета и стварање тржишне економије оспособљене да се укључи у јединствено тржиште Европске уније и друге међународне тржишне токове.

III. ОБЈАШЊЕЊА ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чл. 1-2. се дефинише предмет уређивања закона, односно уређују се циљеви и начин остваривања енергетске политике, услови за сталан и уједначен развој стратешки важних делатности у тој области, а све у циљу поузданог, сигурног и квалитетног снабдевања купаца енергијом и даје значење појмова који се користе у Закону ради лакшег разумевања појединих одредаба, а који су усклађени са правилима Европске уније.

Чл. 3-12. се уређује политика развоја енергетике. Јединствено планирање развоја енергетских делатности прописано је, пре свега, обавезом доношења стратегије развоја тих делатности на нивоу Републике, а потом доношењем програма за њено остваривање и извештавањем о спровођењу стратегије и програма. Такође је прописано да се могу закључити дугорочни уговори о продаји електричне енергије са произвођачем електричне енергије у циљу реализације дугорочних циљева за развој производних објеката који су у функцији сигурности снабдевања, утврђених Стратегијом и Програмом уз уважавање начела конкуренције и недискриминације.

Члан 9. уређује промоцију регионалне сарадње, члан 10. енергетски угроженог купца, члан 11. прописује обавезу Министарству да израђује извештај о сигурности снабдевања електричном енергијом и природним гасом сваке године до 31. јула и објављује га на сајту министарства.

Чланом 12. прописује се јавна услуга, а чланом 13, 14. и 15. обавеза израде енергетског биланса, садржин, као и обавеза Аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе да у својим плановима развоја планирају потребе за енергијом на свом подручју, као и услове и начин обезбеђивања неопходних енергетских капацитета у складу са Стратегијом и Програмом.

Чл. 16-38. се уређују енергетске делатности, услови за обављање енергетских делатности, раздвајање рачуна. Чл. 19-27 односе се на начин стицања лиценце за обављање енергетских делатности, одузимања лиценце, правну заштиту субјеката у тим поступцима, право на жалбу министарству надлежном за послове енергетике. Чланом 28. и 29. прописан је начин издавања сагласности за складиштење и снабдевање нафте, деривата нафте и биогорива за сопствене потребе укупног капацитета преко 5 тона и снабдевање сопствених превозних средстава на сопственим станицама за снабдевање. Чл. 30.-35 уређују се издавање енергетске дозволе као потребног услова за грађевинску дозволу. Прописано је да се енергетски објекти граде у складу са законом којим се уређује

планирање и изградња објеката, техничким и другим прописима, а по претходно прибављеној енергетској дозволи. Такође је прописано за које објекте се прибавља енергетска дозвола, начин издавања, услови, садржина захтева. Прописани су услови за продужење рока важења енергетске дозволе. Чланом 36. прописана је одредба за директни далековод и директни гасовод, чланом 37. јавни тендер.

Чл. 38-64. односе се на Агенцију за енергетику Републике Србије која је основана Законом о енергетици („Службени гласник РС”, број 84/04) као регулаторно тело, као самостални правни субјект и функционално независна од било ког државног органа, као и од свих организација и лица који се баве енергетским делатностима. Даље се уређује: Савет Агенције, мандат и престанак мандата, сукоб интереса, статут и општи акти, финансирање Агенције и јавност рада. У погледу надлежности Агенције проширене су дужности, уведена је одредба о изрицању казни за енергетске субјекте због непоштовања обавеза прописаних законом, одредбе о спровођењу поступка сертификације оператора преносног и транспортног система, одредбе о праћењу и утврђивању техничких и комерцијалних показатеља квалитета испоруке електричне енергије и природног гаса. Поред наведеног Агенција даје сагласност на процедуру за прикључење корисника на преносни систем као и на акт оператора преносног система о висини накнаде за издавање, преношење и престанак важења гаранције порекла, на програм усклађености за обезбеђивање недискриминаторног понашања, прати спровођење мера за смањење губитака у преносном, транспортном, односно дистрибутивном систему, као и одредбе које се односе на сарадњу Агенције са другим органима и међународним организацијама.

Чл. 65-69. прописан је начин утврђивања циљева у области обновљивих извора енергије и садржина националног акционог плана, начин извештавања Владе и садржина извештаја о спровођењу националног акционог плана за обновљиве изворе енергије; прописано је да Министарство одређује начин израчунавања удела енергије из обновљивих извора у бруто финалној потрошњи енергије, начин израчунавања електричне енергије произведене из хидроелектрана и ветроелектрана, енергетски садржај горива у саобраћају, начин израчунавања утицаја биогорива, биотечности и њихових упоредивих фосилних горива на емисију гасова са ефектом стаклене баште, као и начин израчунавања енергије из топлотних пумпи; прописано је да Министарство у сарадњи са другим државним органима, уз учешће аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе, израђује одговарајуће информације, програме јачања свести, обуке и упутства у циљу информисања грађана о предностима и практичним аспектима развоја и коришћења енергије из обновљивих извора енергије, као и да се путем механизма сарадње са другим државама омогућава смањење трошкова за постизање обавезујућег укупног удела обновљивих извора енергије у бруто финалној потрошњи енергије и да се реализују у складу са потврђеним међународним уговорима.

Чл. 70-81. прописани су услови и поступак за стицање статуса повлашћеног произвођача, произвођача из обновљивих извора енергије и привременог повлашћеног произвођача, продужетак статуса привременог повлашћеног произвођача, разлози за одузимање статуса повлашћеног произвођача, привременог повлашћеног произвођача и произвођача из обновљивих извора; прописано је да Влада ближе уређује услове и поступак стицања, трајање и престанак статуса повлашћеног произвођача, привременог повлашћеног произвођача и произвођача електричне енергије из обновљивих извора енергије, као и да Министарство води регистар који садржи податке о произвођачима који имају, односно којима је престао статус повлашћеног произвођача, привременог

повлашћеног произвођача и произвођача електричне енергије из обновљивих извора енергије; прописане су подстицајне мере, начин остваривања права на подстицајне мере и садржина уговора о откупу електричне енергије између повлашћених произвођача и гарантованог снабдевача, обавезе повлашћеног произвођача, садржина предуговора између привременог повлашћеног произвођача и гарантованог снабдевача, као и дужности гарантованог снабдевача у функцији откупа електричне енергије од повлашћених произвођача; прописано је да Влада уређује начин обрачуна, плаћања и прикупљања средстава по основу накнаде за подстицајне мере, начин расподеле прикупљених средстава по основу накнаде за подстицајне мере, категорије повлашћених произвођача е, подстицајне мере за производњу електричне енергије из обновљивих извора и из високоефикасне комбиноване производње електричне и топлотне енергије, услове за њихово остваривање, начин одређивања и трајање подстицајног периода, права и обавезе које из тих мера произилазе за повлашћене произвођаче и друге енергетске субјекте; прописана је обавеза повлашћеног произвођача, привременог повлашћеног произвођача и произвођача из обновљивих извора да обавесте Министарство о насталим променама у току трајања статуса.

Чл. 82-87. прописани су услови и поступак издавања, преношења, искоришћења и престанка важења гаранције порекла; начин признавања гаранција порекла издатих у другим државама; садржина гаранције порекла; вођење регистра гаранције порекла; начин на који се крајњем купцу прорачунава и приказује удео свих врста извора енергије у продатој електричној енергији, начин контроле прорачуна, као и надзор над оператором преносног система, оператором дистрибутивног система, снабдевачима и другим субјектима у извршавању обавеза утврђених законом и прописима донетим на основу њега, а којима се уређују гаранције порекла.

Чл.88-93. уређују се цене енергије, енергената и услуга које пружају енергетски субјекти у обављању енергетских делатности, односно дефинишу се регулисане цене и цене које могу бити регулисане. Наиме цене електричне енергије за гарантовано снабдевање, као и цене закупа резерве снаге за ситемске услуге секундарне и терцијарне регулације могу бити регулисане све док Агенција не утврди да је престала потреба за регулацијом тих цена. У том циљу дата је обавеза Агенцији, да једанпут годишње, а почев од 1. јануара 2017. године објави први извештај о потреби даљег регулисања цена. Чл. 90. и 91. прописано је да се регулисане цене одређују на основу методологија, које доноси Агенција, као и то шта се обезбеђује регулисаним ценама. Чл. 92. и 93. прописан је начин давања сагласности на акте о ценама које доносе енергетски субјекти, као и могућност Агенције да захтева измену регулисане цене.

Чл. 94. и 95. уређује се производња електричне енергије, дужности произвођача електричне енергије.

Чл. 96.-126. прописано је да Оператор преносног система обавља делатност преноса електричне енергије и управљање преносним системом на објективан, транспарентан и недискриминаторан начин у складу са законом. Члан 97. уређује шта чини преносни систем. Чл. 98. и 99. прописује одредбе око раздвајања, односно на који начин се остварује независност оператора преносног система. Чл.100-107. прописује одредбе око сертификације и одређивања оператора преносног система, коју спроводи Агенција. Чл. 108 и 109. уређује одговорности и дужности оператора преносног система, а чл. 110. прописано је да оператор преносног система не може ни да купује ни да продаје електричну енергију, осим за обезбеђивање системских услуга, балансирање система,

обезбеђивање сигурног рада система и за надокнаду губитака у преносном систему. У чл. 111. утврђена је дужност оператора преносног система да сваке године достави Агенцији на сагласност десетогодишњи план развоја преносне мреже, а чл. 112. и 113. поступак доношења тог плана. Чланом 115. утврђује се обавеза оператору преносног система да изради план имплементације напредних мерних система. Чланом 116. уређује се садржина правила о раду преносног система, а чл. 117-126 уређује се обавеза оператора преносног система да успостави и објави транспарентну, ефикасну и недискриминаторску процедуру за прикључење објеката на преносни систем, као и поступак прикључења на преносни систем.

Чл. 127.-147. прописано је да Оператор дистрибутивног система обавља делатност дистрибуције електричне енергије и управљање дистрибутивним системом на објективан, транспарентан и недискриминаторан начин у складу са законом. Члан 128. уређује шта чини дистрибутивни систем. Чл. 130. и 131. прописује одредбе око одређивања оператора дистрибутивног система, раздвајање оператора, а одредбама чл. 132-134. утврђена је дужност оператора дистрибутивног система да донесе Програм усклађености за обезбеђивање недискриминаторног понашања, као и обавезу именована лица или тела за праћење усклађености. Чл. 135 и 136. уређује одговорности и дужности оператора дистрибутивног система, а чл. 137. прописано је да оператор дистрибутивног система не може ни да купује ни да продаје електричну енергију, осим куповине електричне енергије за надокнаду губитака у дистрибутивном систему. Чланом 138. утврђује се обавеза оператору дистрибутивног система да изради план имплементације напредних мерних система. Чланом 139. уређује се садржина правила о раду дистрибутивног система, а чл. 140-147. уређује се прикључење и поступак прикључења дистрибутивни систем.

Чл. 148.-151. дефинише затворени дистрибутивни систем електричне енергије, као и обавезе власника затвореног дистрибутивног система.

Чл. 152.-154. уређује одговорности и дужности оператора затвореног дистрибутивног система. Чланом 154. уређује се садржина правила о раду затвореног дистрибутивног система.

Чл. 157. и 158. успоставља се својина оператора преносног, односно дистрибутивног система на електроенергетским мрежама.

Чл. 159. - 161. прописује дужност оператора преносног, односно дистрибутивног система да обезбеди корисницима система приступ систему, начин уређивања приступа систему, случајеве у којима се може одбити приступ систему.

Чланом 162. уређује се приступ преносном, односно дистрибутивном систему произвођача из обновљивих извора, а чл. 163-164. уређује се приступ преносном систему у прекограничној размени електричне енергије.

Чл. 165. и 166. прописује принципе управљања загушењем мреже и начин покривања трошкова транзита електричне енергије.

Чл. 167. прописује изузеће за нове интерконективне далеководе у области електричне енергије.

Чл. 168-176. прописује уређује тржиште електричне енергије, учеснике на тржишту електричне енергије, билатерално и балансно тржиште електричне енергије, балансну одговорност учесника на тржишту и начин уређивања те одговорности, садржина правила о раду тржишта електричне енергије и правила о објављивању кључних тржишних података.

Чл. 177-185. прописује организовано тржиште електричне енергије, дужности оператора тржишта, садржина правила о раду организованог тржишта електричне енергије, обавезу чувања евиденција и заштиту комерцијално осетљивих података.

Чл. 186-197. прописује снабдевање крајњих купаца, начин уређивања права и обавеза између снабдевача и крајњег купца, садржину уговора, врсте уговора-уговор о потпуном снабдевању и уговор са унапред одређеном количином електричне енергије, гарантовано снабдевање, начин избора гарантованог снабдевача, резервно снабдевање, начин избора резервног снабдевача, дужности снабдевача, као и промени снабдевача и садржину Правила о промени снабдевача.

Чл. 198-200. прописује неовлашћену потрошњу, начин утврђивања и начин обрачуна у складу са методологијом коју доноси Агенција.

Чл. 201-203. уређује начин и поступак обуставе електричне енергије, као и права купаца у случају обуставе.

Чл. 204. и 205. прописује случајеве искључења, а члан 206. прописује ограничење испоруке електричне енергије.

Чл. 207 - 210. прописује права, обавезе и заштиту крајњих купаца.

Чл. 211- 213. прописује мере у случају угрожене сигурности снабдевања или поремећаја у раду електроенергетског система, а члан 214. уређује садржину акта који доноси Влада, а којима се прописују услови испоруке и снабдевања електричном енергијом.

Чланом 215. прописана је дужност енергетских субјеката који обављају енергетске делатности у вези са испоруком и снабдевањем електричном енергијом да обезбеде квалитет испоруке, као и дужност Агенције да донесе правила којим се одређују показатељи техничког и комерцијалног квалитета испоруке и снабдевања.

Чл. 216- 218. прописује заштиту електроенергетских објеката, дефинише заштитни појас, као и дужности оператора преносног, односно дистрибутивног система, као и власника и носиоца других права на непокретностима које се налазе у заштитном појасу.

Чланом 219. утврђује се надлежност Министарства за прописивање техничких захтева за пројектовање, изградњу, испитивање, коришћење и одржавање енергетских објеката.

Чл. 220. - 238. дефинише се шта чини систем за транспорт природног гаса, као и могући начини организовања оператора транспортног система и прописани су услови за власнички раздвојеног оператора транспортног система; независног оператора система и независног оператора транспорта.

Чл. 239. - 246. дефинисани су услови и начин за сертификацију и одређивање оператора транспортног система, као и сертификација оператора транспортног система у односу на треће државе

Чл. 247. и 248. уређују се одговорности и дужности оператора транспортног система природног гаса.

Чланом 249. прописује се да оператор транспортног система природног гаса не може да продаје и купује природни гас осим у случају обезбеђивања потребних количина природног гаса за прво пуњење система, сопствену потрошњу природног гаса, балансирање система и надокнаду губитака у транспортном систему.

Чл. 250. - 252. прописује се да је оператор транспортног система дужан да сваке године поднесе Агенцији на сагласност десетогодишњи план развоја транспортног система, као и његова садржина и начин доношења.

Чланом 253. прописује се да оператор транспортног система утврђује техничке захтеве за увођење разних облика напредних мерних система и анализира техничку и економску оправданост увођења напредних система мерења, ефекте на развој тржишта и користи за појединачне категорије крајњих купаца природног гаса, на основу чега израђује план имплементације на који мишљење дају Министарство и Агенија.

Чланом 254. уређује се садржина правила о раду транспортног система природног гаса.

Чланом 255. дефинише се шта чини дистрибутивни систем природног гаса.

Чл. 256. - 259. прописано је да делатност дистрибуције и управљања дистрибутивним системом природног гаса обавља оператор дистрибутивног система природног гаса, као и услови у погледу његове организације и пословања.

Чл. 260. и 261. уређују се права и дужности оператора дистрибутивног система природног гаса.

Чланом 262. прописује се да оператор дистрибутивног система природног гаса не може да продаје и купује природни гас осим у случају куповине за надокнаду губитака у дистрибутивном систему.

Чланом 263. прописује се да оператор дистрибутивног система утврђује техничке захтеве за увођење разних облика напредних мерних система и анализира техничку и економску оправданост увођења напредних система мерења, ефекте на развој тржишта и користи за појединачне категорије крајњих купаца природног гаса, на основу чега израђује план имплементације на који мишљење дају Министарство и Агенија.

Чланом 264. уређује се садржина правила о раду дистрибутивног система природног гаса.

Чл. 265. - 272. уређује се прикључење на транспортни и дистрибутивни систем, начин издавања одобрења за прикључење, садржина одобрења за прикључење и трошкови прикључења, повезивање енергетских објеката за дистрибуцију природног гаса са транспортним системом и начин прикључења објеката привременог карактера.

Чл. 273. - 274. уређује се ко обавља делатност складиштења и управљања складиштем природног гаса, као и начин на који се осигурава независност оператора складишта природног гаса.

Члан 275. и 276. уређују се права и дужности оператора складишта природног гаса.

Чланом 277. прописана је обавеза оператора складишта природног гаса да сваке године поднесе Агенцији десетогодишњи план развоја складишта природног гаса.

Чланом 278. уређује се садржина правила о раду складишта природног гаса.

Чланом 279. прописује се да оператор складишта природног гаса не може да продаје и купује природни гас осим у случају обезбеђивања сопствене потрошње природног гаса и покривања техничких губитака.

Чланом 280. прописана је обавеза власника транспортног система који је део вертикално интегрисаног предузећа и оператор система који послује унутар вертикално интегрисаног предузећа да донесе Програм за обезбеђивање недискриминаторног понашања који садржи мере којима се спречава дискриминаторно понашање, обавезе запослених и правила понашања у остваривању недискриминације, ефикасно вршење надзора и редовно извештавање и одреди лице одговорно за надзор над спровођењем овог програма.

Чл. 281. и 282. прописана је својина на гасоводним мрежама.

Чл. 283.-287. у уређује се приступ систему корисницима система по регулисаним ценама на принципу јавности и недискриминације, случајеви када се може одбити приступ систему, приступ приступ систему за транспорт природног гаса, приступ складишту природног гаса.

Чл. 288. - 290. уређују се посебне одредбе у области природног гаса које се односе на изузећа за нову инфраструктуру, обавезе узми или плати, и даје се основ да Влада може донети акт којим ће ближе уредити наведена изузећа.

Чл. 291. - 296. уређује се начин обављања куповине и продаје на тржишту природног гаса, учесници на тржишту природног гаса, балансна одговорност, вођење регистра балансне одговорности, као и да оператор транспортног система природног гаса обезбеђује природни гас за балансирање и одржавање сигурног рада система од учесника на тржишту коришћењем природног гаса из складишта као и из лајнпака.

Чл. 297. - 299. прописано је да крајњи купци природног гаса имају право да слободно бирају снабдевача на тржишту, с тим што домаћинства то право почињу да остварују 1. јануара 2015. године, уређује се ко може бити снабдевач, а ко јавни снабдевач, ко има право на јавно снабдевање и ко одређује јавног снабдевача, као и машин уређења права и обавеза између снабдевача, односно јавног снабдевача и крајњег купца природног гаса.

Чланом 300. уређује се заштита крајњих купаца.

Чланом 301. прописују се дужности снабдевача, садржина понуде за закључење уговора о продаји.

Чл. 302. и 303. уређује се ко има право на резервно снабдевање у периоду отварања тржишта, рок трајања резервног снабдевања, начин избора резервног снабдевача.

Чланом 304. уређује се случајеви обуставе испоруке природног гаса по захтеву снабдевача или јавног снабдевача.

Чланом 305. прописано је да се услови и поступак промене снабдевача природним гасом, утврђују правилима која доноси Агенција и њихов садржај.

Чл. 306.- 313. уређују се права и обавезе купаца и неовлашћено коришћење природног гаса.

Чл. 314. - 319. уређују се услови испоруке и снабдевања природним гасом, сигурност снабдевања и мере у случају поремећаја у раду или поремећаја на тржишту, садржај извештаја о сигурности снабдевања природним гасом који доноси Министарство, основ за доношење Превентивног акционог плана и Кризног плана.

Чланом 320. уређује се квалитет испоруке и снабдевања природним гасом.

Чл. 321. – 323. уређује се заштита гасоводних објеката. односно прописује се дужност власнику непокретности да омогући приступ енергетским објектима, а право енергетског субјекта да пређе преко непокретности другог власника ради извођења радова на одржавању, контроли исправности уређаја итд. Такође, уводи се обавеза оператору система, односно енергетском субјекту за транспорт нафте нафтоводима и дериватима нафте продуктоводима, да о свом трошку уклања дрвеће и друго растиње које угрожава рад енергетског објекта.

Чл. 324.- 327. у уређује се област нафте и деривата нафте, дужности енергетских субјеката који обављају делатност транспорта нафте нафтоводом или делатност транспорта деривата нафте продуктоводом,

Чл. 328. и 329. уређује се својина над системима за транспорт нафте нафтоводима и системима за транспорт деривата нафте продуктоводима

Чл. 330. - 334. уређује Приступ систему за транспорт нафте нафтоводима и систему за транспорт деривата нафте продуктоводима

Чланом. 335. прописани су подаци које је енергетски субјекти који обављају делатност производње и трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом и трговине моторним и другим горивима на станицама за снабдевање превозних средстава дужан да достави Министарству

Чланом 336. прописани да су енергетски субјекти који обављају делатност производње нафтних деривата, производње биогорива, намешавање биогорива у деривате нафте и складиштења нафте, деривата нафте и биогорива дужни да Министарству достављају: петогодишње планове развоја и инвестиција; податке о планираним или започетим инвестицијама и ремонтима и податке о постројењу у случају прекида рада.

Чл. 337. – 339. уређује се квалитет деривата нафте и биогорива

Чл. 340. – 341. прописане су подстицајне метре за производњу биогорива и даје основ да Влада ближе пропише обавезан удео биогорива у сектору саобраћаја и мере за његово достизање, подстицајне мере за производњу биогорива и одређди критеријуме за одрживу производњу биогорива.

Чл. 342. – 344. уређује се заштита енергетских објеката из области нафте и деривата нафте и биогорива односно прописује се дужност власнику непокретности да омогући приступ енергетским објектима, а право енергетског субјекта да пређе преко непокретности другог власника ради извођења радова на одржавању, контроли исправности уређаја итд. Такође, уводи се обавеза енергетском субјекту за транспорт нафте нафтоводима и дериватима нафте продуктоводима, да о свом трошку уклања дрвеће и друго растиње које угрожава рад енергетског објекта.

Чланом 345. Прописана је обавеза енергетских субјеката који обављају делатност производње деривата нафте и трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривом и компримованим природним гасом, осим оних који обављају само трговину компримованим природним гасом дужни су да, поред обавезних резерви нафте и деривата нафте према посебном закону, обезбеде и оперативне резерве деривата нафте које су најмање једнаке петнаестодневној просечној продаји тих деривата нафте у претходној години. Такође је прописана је обавеза енергетским субјектима који обављају делатност производње електричне енергије и/или комбиноване производње електричне и/или топлотне енергије да обезбеде оперативне резерве деривата нафте и/или угља у количини која ће омогућити најмање петнаест дана њихове просечне производње електричне и/или топлотне енергије у јануару, фебруару и марту за претходних пет године. Енергетски субјекти који обављају делатност производње топлотне енергије за снабдевање тарифних купаца топлотном енергијом дужни су да обезбеде оперативне резерве деривата нафте и/или угља у количини која ће омогућити најмање петнаест дана њихове просечне производње електричне и/или топлотне енергије у јануару, фебруару и марту за претходних пет година. Енергетски субјекти који обављају делатност производње топлотне енергије из природног гаса за снабдевање тарифних купаца топлотне енергије дужни су да обезбеде могућност супституције природног гаса другим енергентом у количини која ће омогућити најмање петнаест дана њихове просечне производње топлотне енергије у јануару, фебруару и марту за претходних пет година.

Чл. 346. – 353. уређене су обавезне резерве природног гаса које се формирају за случај када је угрожена сигурност снабдевања Републике Србије енергијом и енергентима услед поремећаја у снабдевању енергијом и енергентима.

Чл. 354. и 355. уређују произвођача топлотне енергије, а чл. 356. - 358. дистрибуцију топлотне енергије.

Чл. 359. и 360. уређују снабевање топлотном енергијом и дужност снабдевача да закључи уговор са крајњим купцем.

Члан 361. утврђује надлежност органа јединице локалне самоуправе, града, односно града Београда по питању издавања лиценци, прописивања услова за издавање лиценци и вођења регистра издатих лиценци, као и рок на који се лиценце издају.

Чл. 362. и 363. уређују начин одређивања цене снабдевања крајњег купца топлотном енергијом, на основу методологије коју доноси Влада.

Члан 364. уређује да купац топлотне енергије може стећи статус угроженог купца.

Чл. 365. и 366. уређују повлашћеног произвођача топлотне енергије

Чл. 367. - 388. уређује се инспекцијски надзор, овлашћења инспектора, врсте надзора, покретање поступка инспекцијског надзора, права и дужности електроенергетских инспектора, инспектора опреме под притиском и енергетског инспектора и њихова овлашћења.

Чл. 389.- 391. у уређују се казнене одредбе, односно прописују се казне за привредни преступ и прекршај.

Чл. 392. - 433. у уређују се прелазне и завршне одредбе, усклађивање са одредбама овог закона, доношење подзаконских прописа, доношење Правила о раду система, тржишта и организованог тржишта, Плана развоја и других аката енергетских субјеката, вођење поступака започетих пре ступања на снагу овог закона, поступање са издатим лиценцама, динамика отварања тржишта, као и престанак важења раније донетог закона.

Чланом 434. уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За доношење и спровођење овог Закона нису потребна средства из буџета Републике Србије, осим за енергетски угроженог купца у складу са овим законом.

